

19.01.33

36b (משנה ט) → 37b (קמ"ל, אהלה, קמ"ל) →

1. אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבותינו לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: דברים יב:א-ב
 2. ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתיכם בכל משבתיכם: ויקרא פירק כג פסוק יד
 3. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: במדבר פירק טו פסוק ב
 4. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה': במדבר טו:ח-ט

- I "תלויות בארץ" that are מצוות משנה ט'
- a Meaning of ruling:
- i Suggestion: perhaps תלויה בארץ means that it is introduced with הארץ אל תבואו אל הארץ etc.
- 1 Rejection: פטר חמור and תפילין are introduced with such a formula and apply globally
- ii Rather: a מצוה which is חובת הגוף (an obligation on the person's self) applies globally; a land-obligation – only in א"י
- b Rule: all land-dependent מצוות apply only in א"י
- c Rule: all land-independent מצוות apply universally
- i Source: v. 1:
- 1 מדרשות חקים (exegesis of laws)
- 2 משפטים דינים (received laws)
- 3 משנה אשר תשמרון (study)
- 4 מעשה לעשות (action)
- 5 כל הימים... all מצוות only apply in א"י, therefore, the verse ends with ... כל הימים... (א) → there is exclusion (בארץ) and inclusion (על האדמה)
- (i) choice: based on immediate command – עבודה זרה, which is חובת הגוף → applies everywhere
1. implication: מצוות that are land-dependent apply on בארץ
- d Exceptions: ערלה and כלאים (even though they're land-dependent, they apply in חו"ל)
- e Dissent: ר"א adds איסור חדש (v. 2)
- i Question: does he mean to add exceptions (לחומר)?
- 1 In which case: ת"ק has a tradition regarding וכלאים but ערלה and כלאים (v. 2) means "in the Land"
- ii Or: does ת"ק certainly add חדש
- 1 Reason: he understands that מושבותיכם means "anywhere"
- 2 And: it need not be stated, as it is more obvious than ערלה וכלאים
- 3 In which case: ר"א disagrees and maintains that חדש only applies in the land
- (a) Note: if so, "אף" refers to the original list - not only others, but also חדש only applies in the Land
- iii Answer: ר"א identifies ר"י's disputant as ר' ישמעאל who uses v. 3 (in re: נסכים) to prove that everytime a מצוה is introduced with ביאה and מושבות, it indicates that it only applies after conquest and settlement (in the Land)
- 1 → ר"א is stringent, including חדש among מצוות that apply globally
- 2 note: ר"ע challenges ר' ישמעאל שבת, which is introduced with ביאה and applies everywhere
- (a) response: שבת applies everywhere via ק"ו – since it is so severe
- (i) question: why didn't ר' ישמעאל שבת only uses ביאה, not מושבות
- (ii) answer: he could have used that argument; he used both (that and the ק"ו)
- (b) core of dispute: whether בני"י offered נסכים (libations) in desert (ר"ע – they did)
- 3 note: that ר"י disagrees with another, who infers from פרשת המלך (introduced by ביאה only):
- (a) that: all מצוות introduced with ביאה only apply after we enter the Land
- (i) retort: שני כתובים are מלך וביכורים and can't be used as a model (ביכורים is also introduced with ביאה)
1. answer: they're both needed:
- a. מלך alone wouldn't have given me ביכורים, since they are given to benefit (immediately)
- b. ביכורים alone wouldn't have given me מלך, since the מלך himself is the one who conquers
2. response: מלך would have given me ביכורים via ק"ו – if a king, who conquers, can't be appointed until after ירושה וישיבה
- a. retort: ביכורים סד"א as parallel to חלה (applied immediately – בבואכם – v. 4)